

ffede, saa vilde det let kunne gaa ud over Landets Børn, idet Skolelærerne bleve gnavne og bankede dem, derfor skulde de have god Betaling; thi det er jo en uomtvistelig Betingelse for Godheden af Skolelærernes Lønningslov, at Skolelærerne selv ere glade ved den. Disse Principer kan hans ærede Ven fra Bogenfse ogsaa anvende paa sine Bemærkninger om Officererne. — Jeg siger, at jeg tror, at det vil ligge i Forholdenes Natur, at denne Lov maa forbedres, thi den er meget daarlig, men det kan ikke gaa saa let til, som det ærede Medlem troede. Han siger nemlig: Spilken Fare er der ved at gjøre den om til næste Aar igjen? Nei, hvad Folkethinget kan, hvis det vil, — men det vil nu ikke —, det er at værges os imod en Revision, saa vi blive ved det Gamle, men Folkethinget kan ikke ene og mindst under de nuværende politiske Forhold fremtvinge nogen Hærsrevision. — Jeg siger, jeg forstaar ikke det ærede Medlem, naar han yttrede, at jeg mere end nogen Anden var Skyld i, at vi ikke havde gennemført Principerne fra 1867 om den almindelige Børnepligt. Jeg kjennder bogstavelig ikke nogen mundtlig eller skriftlig Sætning eller nogen Afstemning, der er gaaet i Retning af at ville fornegte Gjennemførelsen af Principerne fra 1867, og jeg vil ærlig talt sige det, jeg har i Reglen heller ikke ordaget det hos mine ærede Kollegaer, førend de nu komme og forlange de Militærarbejdere, der ikke holdt af at være Sygepassere og Hestepassere, fritagne, hvilket vil føre til, at de komme til at tage en Mængde vaabenføre Jodfolk til at lave Hæresuppe og deslige til de Syge, og naar de saa i Krigstid skulle have deres mange Liniebatailloner fyldte, maa de indkalde mindst en Mærgang mere blot for at faae dem fyldte. Det er det ærede Medlem med til, og jeg indrømmer det ærede Medlem, at han virkelig kan komme videre med Besparelser. Dette er det første Skridt, han har gjort; naar vi gaa videre, fritage vi næste Aar hundrede Mand ved Godtrækning fra at komme ind, saa faae vi en Besparelse af 100 Mand pr. Bataillon, det vil sige 1,000 Mand, og forsaavidt det bliver 8 Maaneder, vil det i det Hele blive 200,000 Tjenestedage, der blive besparede. Det er efter de samme Principer, efter hvilke det ærede Medlem nu besparer Tjenestedage. Det kunde ganske vist gjøres, men ellers forstaar jeg ikke, hvad han mener med, at vi ville hindre Konsekventerne af Loven af 1867 fra at trænge igennem i Samfundet. Sagen er nemlig den, at naar vi sætte ind i Børnepligtsloven, at alle Vaabensføre skulle vaabeneses, saa ligger det ikke længere i Hærsloven eller hos Krigsministeren, om Loven ikke bliver rigtig gennemført, men det ligger hos Sæsjonerne og Justitsministeren. Børnepligtsloven har jo engang den Bestemmelse, at alle vaabensføre Mænd skulle vaabeneses, og vi maa derfor med Hensyn til Gjennemførelsen deraf holde os til, hvorledes

Børnepligtsloven bliver udført af de Vedkommende. I saa Henseende er der nu ved de Herrers Forslag stillet et virkelig Indgreb i Hærslovens og Børnepligtslovens hidtilgjældende Bestemmelser, idet de have foreslaaet denne Fritagelse for Militærarbejdere, men ellers maa vi rette vor Opmærksomhed paa, hvorledes Sæsjonerne udføre deres Arbejde. Paa disse sidde jo ifølge Børnepligtsloven Medlemmer af Amtsraad og Sogneraad, og hvad bestille de der? De ere stemmeberettigede Medlemmer paa Sæsjonerne; men høre vi nogenfinde Noget fra dem, opmuntre de nogenfinde til at tage en Mand til Soldat, som de kjende fra deres eget Sogn? Naar en Karl kommer, om hvem de vide, at han er en raff Karl baade i Dandfestuen og til Arbejdet, saa skulle de ikke, fordi Hæren mener, at han er mere eller mindre platfodet eller Lignende, finde sig i, at han bliver fritagen for at blive Soldat. Men det have de ikke moralsk Mod til, og saa tie de (Afbrydelse). Ja, det afgjøres ganske vist efter de fleste Stemmer, men hvor Mange stemme? Ofte stemme de slet ikke, og Sagen afgjøres efter et Par Ord fra Rægen eller Udskrivningschefen, og saa spadserer de af. Med disse Bemærkninger vil jeg tage Afsted fra det ærede Medlem og overlade ham til hans egen Veltillfredshed. — Jeg skal nu vende mig til hans ærede Kampbroder fra Bogenfse, (Bernsen). Han mente virkelig at have stoffet os en Løttelse af 385,000 Tjenestedage ved sit Forslag, men det er en ren Misforstaaelse. Det er Landsthingets Forslag, som har stoffet os disse Løttelser. Ordføreren i Landsthinget har regnet ud, at der ved Landsthingets Forslag stete de samme Besparelser, det vil sige, han regnede dem noget høiere, men jeg tror, han regnede dem for høit. Men altsaa det vilde Landsthinget, og det vilde Krigsministeren være gaaede ind paa. Nu skal jeg indrømme det ærede Medlem, at han og hans Parti have god Grund til at pynte sig med laante Tjer; men jeg vil dog raade de Herrer til at sætte disse Tjer lidt bedre fast, thi ellers falde de af i Uide, og det ser ikke videre godt ud. Derimod har det ærede Medlem fuldstændig Ret i, saa vidt jeg har kunnet beregne, at deres Forslag er omtrent 150,000 Tjenestedage mindre end det af Folkethinget vedtagne Forslag. Men, mine Herrer, disse Dage, som dette Forslag teller mindre, ere beregnede efter et Skjøn over det nuværende Rekrutantal, og det er en Beregning, som ligeoverfor den finantsielle Byrde ikke har noget Paalideligt og Sikker ved sig. Rekrutantallet vil om nogle Aar kunne gaa langt høiere op, med mindre da de Herrers Indhug i den almindelige Børnepligt skulde forhindre det. Jeg siger imidlertid ikke dette til Ros for de Herrers Forslag. Evertimod, jeg siger, at her møder jeg en Besparelse, som de Herrer have vundet i Tjenestedage og Penge imod deres egne Principer; thi den største Del, mellem 100,000 og 120,000 Tjenestedage, spare de for